

РЕШЕНИЕ

№ 2074

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 12.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1320** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 65 ал. 4 от ЗОС.

Производството е образувано по жалба на С. Х. С. и В. Г. Н. и двамата от [населено място] срещу Заповед № РД – 48 – 1 от 27.01.2012г. на Кмета на СО – район „Възраждане”, с която последният нарежда да се иззме от жалбоподателите и членовете на семействата/домакинствата им общинско жилище, находящо се в [населено място], [улица], представляващо таван, тъй като жалбоподателите го дължат без правно основание – самонастанили се.

В жалбата си жалбоподателите твърдят, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като изтъква доводи за това, че имотът е предоставен на майката на С. С. Р. Х. за ползването му заедно с цялото ѝ семейство. Изтъква доводи за това, че майката на жалбоподателя С. С. е починала на 08.11.2009г. и че и след това жалбоподателите редовно са заплащали дължимия наем, а общинската администрация не се е противопоставила на това. Искат оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът Кметът на СО – район „Възраждане, чрез процесуалния си представител юрк. Б., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед.

Жалбата е подадена в срок, от страни адресати на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по

делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С договор за наем от 10.05.2003г., а впоследствие и с договор за наем от 19.10.2005г., сключен на основание чл. 22 ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) майката на жалбоподателя С. С. Р. И. Х. е настанена в общинското жилище, предмет на оспорената заповед. Р. Х. е настанена в жилището, а посочените договори за наем са сключени на основание Заповед за настаняване № РД – 58 - 22 от 09.05.2003г. на кмета на СО – район „Възраждане”. От представеният по делото акт за смърт, издаден от СО – район „Възраждане” се установява, че Р. И. Х. е починала на 06.11.2009г., а от представено удостоверение за наследници се установява, че жалбоподателят С. С. се явява нейн заноконен наследник – син и член на семейството на Р. Х.. Между страните не се спори и че жалбоподателите редовно са уведомили общинската администрация за смъртта на Р. Х.. По делото не са представени доказателства за това, че е съставен констативен акт по реда на чл. 34 ал. 2 от НРУУРОЖТСО.

Въз основа на горното е издадена оспорената в това производство заповед, с която е наредено за бъде иззето общинското жилище от жалбоподателите, поради това, че го държат без правно основание – самонастанили се.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, издадена е и при спазване на установената от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Оспорената заповед е издадена и при неправилното прилагане на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Разпоредбата на чл. 65 ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗОС дава възможност на Кметовете на райони към съответните общини с районно деление да изземват общински имоти, които се държат без правно основание, използват се не по предназначение или необходимостта от тях е отпаднала. Става въпрос за сложен фактически състав, които изпълнява следните условия: най – напред имотът да е общински, да се държи от трето лице и да се държи без основание, да не се използва по предназначение или да е отпаднала необходимостта.

Между страните по делото не се спори, че имотът е общинска собственост. Той е отдаден под наем на майката на жалбоподателя в това производство С. С.. Договорът за наем с майката на жалбоподателя е сключен на основание НРУУРОЖТСО. Съгласно чл. 5 ал. 1 от наредбата за наем на общински жилища могат да кандидатстват семейства или домакинства, които отговарят на изискванията на наредбата. Именно като семейство жалбоподателят С. С. и съпругата му В. са били настанени в общинското жилище заедно с майката на С. С., с която е сключен договорът за наем, като водещия член на семейството. Във връзка с горното настоящият състав намира, че не е изпълнен единият елемент от сложния фактически състав на чл. 65 от ЗОС, а именно жилището да се владее без правно основание. Това е така, тъй като жалбоподателите владеят жилището на годно правно основание, като членове от семейството на починалата

майка Р. И. Х. и въз основа на сключеният договор за наем от 19.10.2005г. и настанителна Заповед № РД – 58 – 22 от 09.05.2003г. А съгласно чл. 20 ал. 3 от НРУУРОЖТСО Заповедта има действие за всички членове от семейството /домакинството/ на титуляра на настанителната заповед. Във връзка с горното настанителната заповед за Р. И. Х., както и сключеният между нея и общината договор за наем имат действие по отношение на всички членове на нейното семейство, т.е. имат действие и по отношение на сина й С. Х. С. и неговата съпруга В., поради което същите владеят имота на годно правно основание и не са самонастанили се.

На последно място настоящият състав намира, че при издаване на оспорената заповед са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила, а именно не е спазена процедурата по чл. 34 ал. 2 от Наредбата, с което пък е нарушено и правото на защита на жалбоподателите.

Във връзка с всичко изложено дотук настоящият състав намира, че имотът, чието изземване е разпоредено с оспорената заповед на основание чл. 65 ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗОС, се държи от жалбоподателите на годно правно основание. С оглед на това може да бъде направен извода, че са налице пречки за изземване на имота по чл. 65 ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗОС и в тази връзка издадената заповед за изземване, оспорена в това производство, е издадена в противоречие с материално правните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и като такава се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД – 48 – 1 от 27.01.2012г. на Кмета на СО – район „Възраждане”, с която последният нарежда да се иземе от жалбоподателите С. Х. С. и В. Г. Н. и членовете на семействата/домакинствата им общинско жилище, находящо се в [населено място], [улица], представляващо таван.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: